

Nařízení IV. lateránského koncilu z roku 1215 platí dodnes !

POVINNOST PŘIJMOUT SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ V DOBĚ VELIKONOČNÍ

1) Katechismus katolické církve, schválený papežem Janem Pavlem II. 25. června 1992 a zveřejněný 11. října 1992, je souvislým výkladem víry církve a katolické nauky, jak je dosvědčuje a osvětluje Písmo svaté, apoštolská tradice a učitelský úřad církve. Kromě mnoha a mnoha jiného, je zde také článek 1389, kde se praví:

„Církev u k l á d á věřícím, aby se o nedělích a svátcích účastnili Boží liturgie a aby přijímali alespoň jednou za rok eucharistii, pokud možno ve velikonočním období, a aby na ni byli připraveni svátostí smíření. Církev však vřele d o p o r u č u j e věřícím, aby přijímali eucharistii v neděli a ve sváteční dny nebo ještě častěji, ano i každý den“.

Všichni, kdo se nějakým způsobem vzdělávají ve věrouce katolické církve dobře ví, že vedle Desatera Božích přikázání existuje i pět přikázání církevních. O nich pojednává Katechismus katolické církve ve člancích 2041 až 2043. A ve článku č. 2042 je například také uvedeno:

„Druhé přikázání – vyzpovídat se ze svých hříchů alespoň jednou za rok – zajišťuje přípravu na eucharistii prostřednictvím přijetí svátosti smíření.....

Třetí přikázání – přijmout Tělo Páně alespoň ve velikonoční době – zaručuje minimum v přijímání Těla a Krve Páně ve spojení s velikonočními svátky, pramenem a středem křesťanské liturgie“.

2) Další důležitým dokumentem katolické církve západního obřadu je Kodex kanonického práva (církevní zákoník), zveřejněný a současně i vyhlášený papežem Janem Pavlem II. 25. ledna 1983. Je to souhrn právních předpisů, nutný nástroj pro zachování náležitého pořádku jak v životě jednotlivců i církevních společenství, tak v činnosti církve jako celku. Je závazný pro všechny, kdo náleží ke katolické církvi západního (latinského) obřadu. A zde je například také uvedeno:

„Kdo hodlá přijmout eucharistii, zdrží se alespoň po dobu jedné hodiny před svatým přijímáním jakéhokoliv pokrmu a nápoje, pouze s výjimkou vody a léků“ (kánon 919, § 1). „Starší lidé, nemocní a ti, kdo o ně pečují, mohou přijmout eucharistii i tehdy, jestliže něco pojedli během jedné hodiny před svatým přijímáním“ (kánon 919, § 3).

„Každý věřící je po svém prvním svatém přijímání p o v i n e n alespoň jednou za rok přistoupit ke svatému přijímání. Toto p ř i k á z á n í je povinen splnit v době velikonoční, pokud je ze spravedlivého důvodu nesplní v jinou dobu během roku“ (kánon 920, § 1 a 2).

Jakékoliv nejasnosti v otázce povinnosti svatého přijímání v době velikonoční je třeba včas řešit se svým zpovědníkem. Pro úplnost je třeba ještě uvést, že letošní doba velikonoční začíná v sobotu 3.dubna liturgickými obřady vigilie Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně a končí v neděli 23. května Slavností Seslání Ducha Svatého a jako každoročně trvá 50

dní.

K.B.